СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 105. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го ЧЕРВНЯ 1987 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 4, 1987 No. 105. VOL. XCIV.

Д-р М. Рубінець відвідав УНСоюз і редакцію „Свободи"

Д-р М. Рубінець і проф. І. Самійленко в редакції „Свободи"

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Після закінчення нарад ДЦ УНРеспубліки у Філядельфії, д-р Михайло Рубінець, голова Представництва Уряду УНР на Південну Америку, в товаристві проф Івана Самійленка, члена Уряду, відвідав Головну Канцелярію УНСоюзу і редакцію „Свободи" у четвер, 21-го травня.

У розмовах з головним предсідником д-ром Іваном Флисом і редакторами „Свободи" гості поділились своїми спостереженнями із нарад ДЦ УНР, із заходів до політичної консолідації, інформували про пророблену працю на міжнародному форумі тощо. Відтак д-р Рубінець, який сам проживає постійно у Бразилії розповів дещо про життя української громади в тій країні, зокрема про „Земельний проект", що його здійснює ЗУАДК, як також про популяризацію українського співочого мистецтва при допомозі бандур, народного танку, допомогу школам тощо.

Д-р Рубінець під цю пору розїжджає по Америці і Канаді з інформативними доповідями.

Танцювальний ансамбль „Дунай" виступить на Союзівці

Танцювальний ансамбль „Дунай" із Ст. Катаринс, ОНт., під керівництвом Ореста Самця, виступить у неділю, 21-го червня на Союзівці в рамках мистецької програми в День Батька. Ансамбль, який має за собою ряд виступів у Канаді, ЗСА, складається із біля 100 танцюристів і музикантів. Якраз цього року ансамбль „Дунай" відзначає своє 20-ліття. Ця популярна група виступить ще раз цього літа на Союзівці в суботу, 22-го серпня, в рамках мистецько-розвагових програм.

ПРЕДСТАВНИКИ УККА ВІДКИНУЛИ ПРОПОЗИЦІЮ СТВОРЕННЯ ОБ'ЄДНАНОЇ ЦЕНТРАЛІ

Ню Йорк. — На зустрічі представників УАКРади, УККА та невтральних організацій, що їх скликав у середу, 30-го квітня в приміщенні „Самопомочі" Владика Василь Лостен, представники УККА відкинули пропозиції нового статуту та нової централі українців Америки, як також пропозицію відбуття надзвичайного конгресу українців Америки.

В цій зустрічі взяли участь: ред Ігнат Білинський, Володимир Мазур, д-р Аскольд Лозинський та д-р Михайло Снігурович — представники УККА, д-р Іван Флис, Євген Стахів, Роман Данилюк та Володимир Процик — представники УАКРади і д-р Степан Ворох, мгр Іванна Рожанковська, д-р Ярослав Падох, мгр Роман Гуглевич та мгр Іван Хамуляк — представники невтральних організацій. Нарадами проводив д-р Степан Ворох у заступстві перешкодженого Владики Лостена.

Наради відкрив д-р С. Ворох заявою, що обидві сторони, тобто УАКРада та УККА, відповіли позитивно на листа Владики Лостена, та невтральних організацій, стверджуючи, що вони готові говорити про створення об'єднаної централі українців Америки.

Представники УАКРади заявили, що вони згідні на запропоновану компромісову розв'язку та сподіваються такої ж постави від представників УККА. Вони в імені УАКРади потвердили, що УАКРада приймає пропозицію невтральних організацій на створення нової централі під назвою Конгрес Українців Америки, як також на узгіднений статут цієї нової централі, та пропозицію відбуття надзвичайного конгресу українців Америки. При цьому вони вияснили, що основна проблема не в назві, бо ж Конгрес Українців Америки — це назва першого конгресу, пізнішого УККА, та що об'єднана централя з такою назвою матиме повне право на славну спадщину колись єдиної централі і вона буде продовжуванням понад 45-літньої праці УККА.

Представники УККА заявили, що в переговорах, які велися впродовж півтора року, вони годилися не на новий статут, тільки на пропозиції змін і поправок статуту УККА, та що вони не погоджуються на „ліквідацію" УККА, який має славну історію, і закликали представників УАКРади та невтральних організацій взяти участь в черговому конгресі українців Америки, на якому зможуть бути обговорені та вирішені зміни статуту УККА, як також пропонована зміна назви. Вони не погоджуються на скликання надзвичайного

(Закінчення на стор. 3)

Нюйоркські журналісти включаються у підготову до 1000-річчя Хрищення

Ню Йорк. — У рамках місцевого Комітету 1000-річчя Хрищення України працює Комісія зв'язку та інформації, яку веде Слава Рубель. За її ініціятивою зійшлися в середу, 27-го травня ц.р., українські журналісти з Ню Йорку для обговорення можливих акцій у поширюванні інформацій про всі аспекти плянованих святкувань, як і також про можливості запізнавати неукраїнських журналістів із генезою 1000-річчя з української точки бачення.

С. Рубель подала також пляни Комісії зв'язку та інформації. У них взято до уваги потребу зорганізувати пресової конференції для американських журналістів, наукової інформативної конференції для української публіки, опрацювання відповідної популярної програми для вжитку американських радіо, виготовлення відповідних написів та таблиць, спільне віддзначення 1000-річчя дзвонення дзвонів, відправи Богослужб в церквах інших віровизнань та інше.

Присутні журналісти, а це ред. Володимир Левенець, Гелен Сміндак, д-р Роман Голіят, Ольга Кузьмович і Марта Коломієць, розглянули можливості включення журналістів у працю комісії і вирішили на внесок В. Левенця розділити свою діяльність на дві окремі частини. Одна з них, до якої повинні включитися молоді журналісти, які працюють в американській пресі, можуть виконувати завдання інформування неукраїнського середовища про 1000-річчя Хрищення. Інші українські журналісти повинні зайнятися постійним інформуванням про пляни та діяльність комітету 1000-річчя української публіки, як теж писанням відповідних статтей на цю тему до української преси.

Встановлено також, що є потрібно влаштувати панель для української публіки, а пресову конференцію для американських журналістів.

ОН продовжує звільняти працівників і щадити гроші

Ню Йорк. — Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Гавіє Перез де-Куєяр повідомив американського амбасадора до ОН Вернона Волтерса про дальшу політику заощадження грошей у зв'язку із редукцією бюджету, відколи З'єднані Стейти Америки вплачують до каси тієї міжнародної організації тільки 142 міл. дол. річно, замість колишніх 330 мільйонів, що негативно відбилося на 841-мільйоновому бюджеті ОН на 1986-87 рік.

При тому Гавіє пригадав американцям, що ОН виповняють більшість вимог Уряду ЗСА по лінії зменшення видатків і тому надіється, що ЗСА повернуться до своєї раніщньої вкладки 330 міл. дол., що вони її обіцяли зробити коли генеральний секретаріят переведе відповідні реформи і зменшить штат своїх співробітників принаймні на 25 відсотків.

Досі ОН зменшили число робітників на 15 відсотків і на 25 відсотків високоплатних урядовців. Ці потягнення допомогли генеральному секретаріятові заощадити досі 83 міл. дол. і, як заявив високий дипломат ЗСА до ОН Джозеф Рід, який, до речі, допомагав співробітникам генерального секретаря приготовити плян заощадження і переведення широко закроєної реформи, „ОН є на добрій дорозі".

Інший американський дипломат, прізвища якого засоби масової інформації не називають, сказав кореспондентам, що тепер ЗСА повинні здійснити свою обіцянку, бо в противному випадку престиж Америки в очах членських держав буде загрожений. На його думку довір'я до якоїсь держави в такій міжнародній установі, є дуже важливою справою і тому обіцянка ЗСА, якщо взагалі така була зроблена, повинна бути дотримана, не зважаючи на власні бюджетові труднощі.

Вміжчасі, ані Білий Дім, ані Конгрес не збираються підвищувати вкладки ЗСА до ОН і досі вплатили тільки 130 міл. дол., викликаючи таким способом непевність і недовір'я у високих колах керівництва ОН.

Політичні спостерігачі кажуть, що при теперішній системі заощаджування, обмеженні власних внутрішніх програм, намаганні Палати Репрезентантів і Сенату зменшити витрати на оборону, Конгрес ледве чи погодиться на відновлення раніщніх вкладів до ОН в обіцяній висоті. Значить престиж ЗСА у міжнародній спільноті знову буде поставлений на випробування, — твердять деякі політичні аналітики.

А. Ґрінспен заступить П. Вокера

Вашінгтон. — У вівторок, 2-го червня, на пресовій конференції у Білому Домі президент Роналд Реґен повідомив про резигнацію Пола Вокера зі становища голови Федеральної ради валютних резерв. Президент сказав також, що наступником П. Вокера буде Алан Ґрінспен.

З іменем П. Вокера зв'язують припинення інфляції в З'єднаних Стейтах Америки і економічне зростання у 1980-их роках. Він займав цей пост на протязі восьми років. Його друга каденція минає в серпні. Минулого понеділка, як повідомив Президент, Вокер сказав, що не залишиться на третю каденцію. В результаті наради Р. Реґена і П. Вокера було прийнято рішення про призначення А. Ґрінспена, який очолював Раду економічних дорадників Президента.

„Я прийняв рішення Вокера про резигнацію з жалем, — сказав Р. Реґен на пресовій конференції. — Він є історичною фігурою і він займав свою посаду в роки економічного видоровлення і зростання".

В останні тижні і місяці ходили розмови про розходження в поглядах Вокера з Реґеном та дорадниками Президента. Тому репортери запитали Вокера, чи ці розходження не стали причиною резигнації. „Мене ніхто не змушував резигнувати", — ухилився він від відповіді. На запитання про майбутні пляни він сказав: „Покищо я нічого не вирішив".

ЗСА НЕ МІНЯТИМУТЬ СВОГО СТАНОВИЩА НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Вашінгтон. — Офіційні речники Пентагону заявили, що не зважаючи на відкладення пляну охорони кувайтських танкерів, які плаватимуть під американськими прапорами, головне командування американської військово - морської фльоти збільшує число своїх кораблів, помимо деякого застереження і спротиву в Палаті Репрезентантів і Сенаті.

До семи вже присутніх на Середземному морі американських одиниць, Пентагон додав ще три кораблі, не називаючи їхніх імен і бойової сили. Політичні і військові спостерігачі кажуть, що Адміністрація президента Роналда Реґена хоче, наперdroдні відкриття конференції сімох індустріяльних держав, яка відбудеться тим разом у Венеції, Італія, вже в наступному тижні, задемонструвати інтенції Америки. Йдеться про те, кажуть спостерігачі, щоб в альянтів ЗСА не було сумніву, що Америка, навіть якщо вона мала б обороняти вільну плавбу Перською затокою, вона це зробить для втримання престижу ЗСА, оборони американських інтересів на Близькому Сході, забезпечення запризяненої держави Ізраїль, яка є одиноким найбільш надійним партнером в цьому районі світу і для збалянсування мілітарної сили, у противагу до такої ж сили Совєтського Союзу, який також збільшує число своїх військових кораблів, маючи при тому запілля, яким вважається Сирія, озброєна до зубів совєтською модерною зброєю.

Про всі ці справи президент Р. Реґен плянує говорити на конференції „великої сімки" у Венеції, побіч інших важливих проблем і справ, що їх повинні заторкнути і, якщо вдасться розв'язати, голови цих держав. Як відомо, Президент ЗСА і Перша Лейді Ненсі, відлетіли до Европи в середу, 3-го червня ц.р. Спочатку Р. Реґен плянував відбути також державну візиту в Італію, але у зв'язку з підготовою до парляментарних виборів й існування тільки тимчасового уряду в тій країні під керівництвом Амінторе Фанфані, візиту відкладено. Залишилась актуальною тільки справа авдієнції президента Р. Реґена у Папи Івана Павла II, яка, правдоподібно, матиме особливий характер у зв'язку з подіями у світі і приїздом Святішого Отця до ЗСА у вересні цього року.

Поінформовані особи у Вашінгтоні не виключають, що президент Р. Реґен зустрінеться на довшій розмові з деякими головами західньоевропейських держав і Японії, які зацікавлені американським становищем до відтягнення ракет середнього засягу з Европи і зрушенням з мертвої точки переговорів у Женеві. Ситуація в цій ділянці значно змінилася, як европейські держави, зокрема Західня Німеччина, погодилися на започаткування нової ери у співпраці між Заходом і Сходом.

В АМЕРИЦІ

ТИСЯЧІ ЛЮДЕЙ, ЩО терплять на недуги споріднені з АІДС, не будуть автоматично кваліфікуватися на виплати із соціального забезпечення, на які вони сподівалися згідно з поширеною дефініцією недуги. Цей чітко визначений закон мав би увійти в життя з 1-им вересня ц.р., до якого додано виснаження і затрату ментальних здібностей до листи визнаної Крайовою централею контролювання хвороб. Брус Шобел, старший дорадник Адміністрації соціяльного забезпечення, заявив, що ці два додатки нікого автоматично не уповноважнюють до отримання виплат. „Вони можуть бути умираючі, однак не мусять бути нездатні до праці".

ВЕРХОВНИЙ СУД 1-го червня ц.р. підтримав голосами 5-4 закон стейту Мейн в якому вимагається щоб працедавці платили працівникам відходову платню, якщо втрата праці була зумовлена закриттям підприємства. Така постанова Верховного Суду може причинитись до встановлення подібних законів у інших стейтах, які сильно потерпіли у наслідок чужинецьких конкуренцій та економічних переміщень.

МЕШКАНЦІ СКОКІ, ІЛЛ., передмістя Чикаго, зібралися у неділю, 31-го травня ц.р. на церемонії відкриття пам'ятника нацистським жертвам. На пам'ятнику крім зображення чотирьох постатей — старшого й молодшого мужчин, жінки та хлопчика, одягнутих в типових одягах жидів Східньої Европи, — видніють написи, жидівський та англійський „у пам'ять шістьох мільйонів жидів та всіх інших жертв, що загинули від рук нацистів 1933-1945". Але вже вночі з неділі на понеділок вандали обмазали пам'ятник фарбою, намалювавши свастику і слово „брехун". Місто Скокі має 69,000 населення.

РОЙ Л. ВІЛЛІЯМС, колишній президент міжнародної профспілки текстильних робітників, заявляє, що мафія має контролю над провідниками профспілок.

ПРОВІДНИКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії, які з'їхалися на середньо-західню конференцію в Де Мойн, Айова, одноголосно ствердили, що восьмилітня каденція президента Роналда Реґена була позитивна. Стверджено було й те, що хоч партія зазнала поразки у афері Іран-контра, вона не була такого маштабу як були перші побоювання. Однак наголос поставлено на те, що тепер не час „сидіти на лаврах", а слід докласти всіх зусиль на полагодження внутрішніх ідеологічних непорозумінь.

ДЛЯ БАГАТЬОХ АМЕРИКАНСЬКИХ негрів святкування 200-ліття американської Конституції, видвигнуло велике число питань, про самих батьків-основоположників Америки. В панелі спонзорованім Колюмбійською правничою школою і фондом легальної оборони та науки Ен-Ей-Ей-Сі підкреслено, що американські батьки-основоположники, будучи в додатку власниками негритянських невільників, майже нічого не зробили для визнання належних прав негрів.

У НЮ ДЖЕРЗІ, в п'ятдесятих роках було біля 1,200 курячих жидівських фармерів, більшість з них, це колишні емігранти із Східньої Европи. З огляду на розбудову приміських поселень та економічні зміни, багато з них були змушені покинути куряче господарювання, цим умертвляючи цю невеличку й зовсім невідому ділянку жидівської культури. Що ця культура жидівська ділянка занепадає було офіційно потверджено ще й тим, що Нюджерзька історична комісія висигнувала 10,000 дол. на виготовлення фільму із цієї ділянки. Продуцентом цього фільму буде Гертруда Дубровскі, член Американського жидівського комітету і сама колишня куряча фармерка.

Губернатор М. Дукакіс і його дружина вшанували пам'ять жертв Голоду

Кеймбридж, Масс. (ФК У). — Понад 350 осіб виповнило залю під золотою банею палати стейту Массачусеттс у середу, 6-го травня для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні. Господарями були кандидат на президента, губернатор Майкл Дукакіс з дружиною.

Промовцями були голова Стейтової асамблеї Джордж Кеверіян, голова сенату Віллям Болджер і д-р Франко Сисин, заступник директора Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Промовляє губернатор М. Дукакіс

Після контроверсії у зв'язку з виключенням українців із минулого річного дня пам'яті народовбивств у стейтовій палаті, для багатьох українців було несподіванкою отримання елегантного запрошення такого змісту: „Губернатор Майкл С. Дукакіс з дружиною запрошують Вас на урочистість в пам'ять жертв голоду в Україні в 1932-33 роках". Відповідь громади була така масова, що церемонію треба було перенести до більшої залі.

У своїх зауваженнях губернатор Дукакіс накреслив основну історію голоду, згадуючи про замкнення кордонів совєтським режимом, про експорт збіжжя під час голоду, про відкинення міжнародної допомоги, та про офіційне заперечування голоду совєтами по нинішній день. Він вказав на те, що Совєтський Союз признався до катастрофи в Чорнобилі щойно після повних двох днів. У підсумку він сказав: „Я особливо дошкою цю українську громаду та її вклад до массачусетської політичної спільноти, тому що я син іміґрантів і належу до іміґрантської традиції. Тут, у Массачусеттс, члени української громади доклали багато характерного і кольоритного до якости життя... Отже зустрічаємося разом тут, у стейтовій палаті Массачусеттсу, в результаті заангажованости багатьох членів української громади у збереженні пам'яті про те, що сталося з українцями під час голоду. Важливо про це згадувати, щоб ми ніколи не забули".

З черги звернулася до зібраних Кітті Дукакіс, згадуючи, про те, що її діди іміґрували з околиць Києва на початку XX століття. Говорила вона про зворушливі переживання при оглядані фільму „Жнива розпачу", додаючи: „Вислововлюю признання українській громаді за зберігання живої пам'яті про голод у 1932-33 роках". К. Дукакіс говорила про знайомства, які встановила минулого року з

(Закінчення на стор. 3)

ЩЕ ПРО ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ ПОЛЯГЛИХ

Ню Йорк. — Організатори поїздки з Ню Йорку до Глен Спей, тобто українських та українсько-американських організацій Ню Йорку і Братство „Броди- Лев" додатково інформують, що емерити і молодь платитимуть за переїзд в обидві сторони тільки 5 дол. і тому можуть скористати з цієї нагоди і віддати пошану поляглим в день Зелених Свят. Автобус, як відомо, від'їде о год. 7:30 рано. Збірка на 10-ій вулиці і Другій авеню.

У СВІТІ

П'ЯТЬ ПОСТІЙНИХ ЧЛЕНІВ Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй не погодились на прийняття резолюції із закликом до світового бойкоту проти Ірану і бльокування доставки зброї до тієї країни, яка старається поширити війну на Близькому Сході, а не тільки виграти війну з Іраком. Як відомо, війна між цими двома країнами увійшла вже в сьомий рік, у наслідок чого десятки тисяч іранців і іракців втратили життя, а сотні тисяч були поранені, не згадуючи про потерпілих від бомбардування тощо. З'єднані Стейти Америки підтримували резолюцію бойкоту, вважаючи, що Об'єднані Нації повинні у якійсь формі реагувати на цей воєнний конфлікт, який з кожним роком поглиблюється і може причинитись до поширення війни з участю інших арабських держав.

ЧИСЛО ІМІҐРАНТІВ жидівської національности з СССР почало збільшуватись, заявляють офіційні чинники ЗСА і жидівські організації. У травні, наприклад, Совєтський Союз покинуло 871 осіб, найвище число еміґрантів в одному місяці від 1981 року. В загальному в цьому році вже виїхало 2,302 еміґранти з СССР, які в більшості поселилися у З'єднаних Стейтах Америки, невелике число поїхало до Ізраїля, а решта залишились в різних країнах Европи, зокрема в Західній Німеччині. Приблизно 10 до 12,000 жидів очікують на візи, які їм раніше відмовлено.

НА ПРОЦЕСІ КЛЯВСА БАРБІ, колишнього шефа ґестапо в Ліоні, Франція, 73-річна Едіт Клебіндер розказала, як вивезено з Ліону 44 жидівських дітей до Авшвіцу і там замордовано у газових камерах. У цьому злочині, заявила Клебіндер, безпосередньо брав участь Барбі, бо ж він тоді відповідав за винайдення і транспортацію дітей до концтабору. К. Барбі безпосередньо не чув обвинувачення свідка, бо він далі не бере участи у процесі, а про перебіг довідується тільки з газет і від свого адвоката.

У ЛОНДОНІ, АНГЛІЯ, акторська громада відсвяткувала 80-ліття одного із своїх найбільш заслужених акторів Лоренса Олівє. Цей світової слави шекспірівський актор офіційно відійшов зі сцени 14 років тому, однак по сьогоднішній день активно цікавиться акторським світом, та виконує невеличкі фільмові і телевізійні ролі. Його заслугою перед світом є не тільки знаменита гра дійових осіб Шекспіра, але й теж його модерний підхід до сценічної гри в загальному.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знову нещасний культобмін

Аґентство Ассошіейтед Пресс інформує, що в кінці минулого тижня з Вашінґтону до Москви виїхала група американських спеціялістів і представників поодиноких департаментів в Адміністрації, щоб там на місці, спільно із советськими представниками, обговорити і підписати цілий ряд договорів про культурну, наукову, студентську та інші виміни, а також про співпрацю в багатьох інших відтинках життя.

В інформації згадується, що нагоду для підписання такого договору, зглядно відновлення вже раніше існуючих договорів, дає мовляв, політика „ґласності", тобто більш відкритого суспільства, що її тепер поступово старається вводити у сірі будні советських громадян генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов.

Договори про культурний й науковий обмін охоплюють майже усі ділянки культурного й науково-дослідницького вияву, від музики і композиторів починаючи і на модерних компюторах кінчаючи. „Я думаю, що ми повинні використати відносно добрі американсько-советські відносини, які тепер існують", — заявив один із членів делеґації, Деніел Матушевскі, з Міжнародної дослідницької ради при Принстонському університеті. Рада, чи організація під скороченою назвою ІРЕКС, властиво несе головну відповідальність і адмініструє програмою наукового обміну між ЗСА і СССР, включаючи дослідників і студентів, поодиноких предметів.

Д. Матушевскі заявив, що договори, якщо розмови будуть іти в позитивно-конструктивному напрямку, будуть підписані при кінці тижня. Обидві сторони зацікавлені в першу чергу у підписанні трьох договорів, а саме: про виміну фільмами з різною тематикою, влаштовування семінарів і симпозіюмів на цю тему, як також можливістю виміни кінематографів, які мали б можливість відвідати цікаві для них місця в обидвох країнах; виміну науковцями, яка включала б семінари і практичні лекції з усіх ділянок науки; виміну культурними здобутками, які повинні охоплювати виступи мистецьких колективів.

Деякі знавці підсоветської проблематики звертають увагу, що деякі американські підприємства, зокрема університети, захоплені „новою атмосферою" в Советському Союзі і, можна б сміливо сказати, захоплені ґорбачовською „ґласністю", яка, у практичному житті нічого досі, крім пропаґандивної метушні, не дала для советських ґромадян. Без сумніву, Москва використає усі слабості американських культурних діячів.

Американську делеґацію до СССР очолює Стенлі Кац з Принстонського університету. Інші, які входять до цієї делеґації-це згаданий вже Д. Матушевскі, Ален Касоф і Веслі Фішер. Зголосились вже до слова також приватні фундації: Рокефеллера, Форда, Ентоні Джовнса та інші, які готові фінансувати культобмін, без жадної застанови, які страшні наслідки, спустошення на відтинку культури й науки, а також шпигунської активности, принесе така співпраця ЗСА з комуно-московською імперією.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ дипломат з амбасади в Москві отримав дозвіл на довшу розмову з молодим відважним пілотом Матіясом Рустом, який випозиченим літаком типу „Сессна" прилетів з Фінляндії до Москви і приземлився на Червоній площі, біля мурів Кремля, викликавши сенсацію і рівночасно сумніви щодо совєтської „ґраніци на замке". У висліді цього випадку були звільнені зі своїх постів міністер оборони СССР маршал Сєрґей Соколов і ген. Алексаидер Колдунов, головнокомандувач повітряної оборони СССР. Кремлівські лідери заявляють, що будуть звільнені також інші особи, відповідальні за безпеку Совєтського Союзу. Німецький дипломат Ґергард Шримбґенс відвідав ув'язненого Руста у тюрмі Лєфортово в товаристві ще двох урядовців амбасади і розмовляв з ним на протязі 30 хвилин. Очевидно, дипломати не вважали, що розголошення розмови допоможе Рустові, тому вони відмовились від всяких коментарів.

АНТИКОМУНІСТИЧНІ ПОВСТАНЦІ атакували кілька містечок, а головно військових касарень із совєтськими і афганськими вояками, в кінці минулого тижня. У висліді боїв там загинуло чотири особи, а шість були поранені, офіційно повідомило урядове радіо в Кабулі. Найбільше потерпіло столичне місто Кабуль, яке часто бомбардують ракетами, мінометами і легкою артилерією муджагедіни.

М. Бараболяк

ЧИ ПОЇДЕ ПАПА ДО МОСКВИ?

Останніми часами Папа стоїть перед поважними труднощами, розв'язка яких не проста й не легка. Це пов'язане з „перестройкою" Ґорбачова. Ватиканські прелати від віків живуть мрією про „навернення" Росії, і їм здається, що Ґорбачов наче підносить на тарілці таку нагоду. Вони вважають, що „перестройка" включає теж відродження релігії як суспільного феномену і тому надходить історичний шанс покласти підґрунтя для якогось „modus vivendi" для вірних у безбожницькому совєтському режимі. Москва видимо хоче теж використати нагоду, що Папою є поляк, і зробити у світі враження, що СССР — ліберальна країна.

Польща мала б, — як виглядає, — бути до деякої міри посередником для „перемир'я" між Ватиканом і Москвою. Московський патріярхат робить рух у тому напрямі. В лютому відбулась конференція „миру" Сходу й Заходу, в травні була в Москві друга з участю польських і ватиканських єпископів. На осінь проєктується візита кардинала Глемпа в справі польських католиків на Литві і Білорусі. Словом є рух в інтересі. Та найважливіше завдання Москви, то принадити якимось чином, щоб Папа Іван Павло II узяв у червні 1988 році участь у святкуванні 1000-ліття в Москві. То є ціна, яку Ватикан мав би заплатити за покращання ситуації римо-католиків під советським режимом. Очевидно не входить у рахубу привернення свободи існування греко-католицькій Церкві в Галичині, бо ця справа для совєтів перерішена. На тему залицянь між деякими колами Ватикану і Москви появилась у паризькій „Культурі" за квітень 1987 кореспонденція з Риму пера визначного польського публіциста Домініка Моравського, якої передаємо частину, що стосується нашої Церкви:

„В стратеґії Ватикану новий курс Ґорбачова імплікує головно питання унійської Церкви, українських католиків візантійського обряду. Це питання є без сумніву головною перешкодою в процесі нормалізації стосунків на лінії Ватикан — Москва. Це перешкода теж політичного, як і екуменічного характеру, це бар'єра, яку збудували московський патріярх і Кремль. Кожним разом, коли Іван Павло II заторкає це болюче питання, представники патріярхату нагально протестують і погрожують заблокуванням екуменічного діялогу. Та нема мови про те, щоб Папа відіпхав і посвятив тих, які залишились вірними Апостольській Столиці, не зважаючи на переслідування і жертви (їх примусово включено у православ'я 1946 року, що було осуджене, а постанова т. зв. львівського собору була уневажнена в 1980 році). Інша справа, що Ватикан робить різницю між національними і релігійними елементами. Елемент національний не може бути знаряддям українського протиросійського націоналізму. Говориться теж про те, що українці є в подавляючій більшості православними. Це правда, але відомо, що не Православна Церква, а Українська Греко-Католицька є носієм національної ідентичности — важко отже відділити тут питання національне від релігійного.

Представники заінтересованих ватиканських декастерій (Конґреґація для Східніх Церков, Секретаріят для Єдности Християн, Рада для Публічних Справ Церкви) звертають увагу на те, що українські католики мають вправді першенство у святкуванні 1000-річчя християнства Руси — але за часів св. Володимира київського не було не тільки Росії, але й України, яка зформувалась значно пізніше.

Іван Павло II відправить для греко-католиків урочисте Богослуження у липні 1988 в Римі — не буде то одначе — так твердять ватиканські кола в ніякому випадку конкуренційна відправа для врочистостей у Москві. В Римі йдеться тільки про пошанування прав і почувань Партикулярної Церкви, яка є в унії з Апостольською Столицею, і яка має власну автономію, літургію, традицію і дисципліну. Українським католикам у діяспорі, їхнім церковним і світським організаціям закидають, що вони не використовують належного періоду приготувань для позитивної програми. „Не можна спирати все на неґації православ'я" (мабуть російського) — цитує автор ці ватиканські кола — „та величати свою мартирологію, що на Заході викликує милосердя і співчуття, але не зрозуміння". Українські католики викидають гроші на пропаґандивні брошури, замість, наприклад, видати друком том виступів Івана Павла II в їх обороні. Мало зробили теж, — звучить інший закид у нашу сторону, — щоб перенести оборону їхніх постулятів на ширшу площу співпраці з побратимами, що зміцнило б їх шанси і міжнародний статус (мають вони на думці взаємини з нашими православними — прим. моя). Так чи інакше, одна річ певна: від смерти св. п. Патріярха Сліпого час для українських католиків наче б затримався. Критичні реакції з ватиканської сторони виглядають у цій ситуації у великій мірі оправданими. Це „тупцювання на місці" українських католиків тим більш неприємне, тому що новий курс Ґорбачова приспішив безсумнівно розвиток подій по лінії Ватикан-Москва. А це вимагає більшої мобілізації творчих сил. Один із достойників римської Курії, (з яким автор мав нещодавно розмову у зв'язку з участю ватиканської делеґації на міжнародному форумі „миру" у Москві), сказав мені з осторожністю, притаманною італійцям, але теж із деяким цинізмом: „мені виглядає, що перешкоди в реалізації ідеї подорожі Папи до СССР є нині значно менші, чим були тому півроку. Події набрали розгону".

Стільки на цю тему каже Моравський. Він добре поінформований, бо певно має доступ до найближчих довірених Папи та до ватиканських вельмож. З написаного виходить, що на Папу йде дуже сильний тиск запаморочених ідеєю „навертання" русофільських кіл усе ж не думаю, щоб Іван Павло II допустивсь такого пониження Святішого Престолу, щоб поїхав до Москви цілувати бороду московського патріярха, який є нічим іншим як був прокурор Святішого Синоду, тільки у патріяршій рясі.

Ярослав Падох
голова НТШ

ПАМ'ЯТІ С. ГОРАКА — ПРОФЕСОРА, НАУКОВЦЯ, РЕДАКТОРА

„Всі, що знали Степана Горака назавжди збережуть його в пам'яті, як людину невсипущої праці, незламних переконань, закохану в минулому. З пасією віддавався історії й з посвятою вводив у її світ своїх студентів". Цими й іншими словами, сповненими признання і пошани прощав на вічну дорогу сл. п. Степана Горака його професійний колеґа й співробітник, професор історії Східньо-іллинойського університету, Роберт Е. Геннігс, інформуючи водночас про плян утворити при університеті стипендію для студентів історії ім. Покійного.

Заслуги проф. Горака не обмежуються лише до його професійного середовища. Це лише частина того багатого скарбу, який він запопадливо збирав на протязі свого життя й залишив у користування потомкам. Не менше, а може й багато більше, заслужився він для своєї національної громади, зокрема її науки. Не закріпити цього в пам'яті тих, що користатимуть з його труду, було б несправедливо для нього й шкідливо для них. Тому дозвольте коротко згадати про життя, труди й здобутки цієї, під кожним оглядом незвичайної людини.

Народився Степан М. Горак 23-го жовтня 1920 року в галицькому містечку Городок у родині Михайла й Анни Галушків. Гімназійну науку провів у Львові, де й захопила його війна й совєтська окупація. Втративши із-за війни дорогих п'ять років, вступив у 1945 році в університет в Ерлянґені, в якому, студіюючи европейську і російську історію, а при цьому філософію й географію, в 1949 році здобув звання доктора філософії на основі тези „Договір у Бресті Литовськім з 9-го лютого 1918 році між Центральними державами й Україною". Післядокторські студії провів в університеті в Бонні. Переселившись в 1957 році до З'єднаних Стейтів Америки, Степан Горак доповнив свої студії в університеті Мичиґену в роках 1957-60 й, здобувши маґістерський ступінь у ділянці бібліотекарства, деякий час працював, як бібліотекар, а згодом, як професор російської і модерної европейської історії в університетах Кентакі, Вандербилт, а врешті в 1965 році став професором російської і східньоевропейської історії у Східньо-іллинойському університеті в Чарлстоні, Іллинойського стейту, в якому й залишився до своєї смерти.

Св. п. проф. С. Горак був науковцем — істориком не лише з професії, але й замилування. Бувши спеціялістом в ділянці історії Східньої Европи, мав очі відкриті на проблеми, які далеко сягали поза межі поодиноких держав і народів. Особливе зацікавлення минулим і сучасним — українського, польського й білоруського народів, не звужувало його горизонту. Розв'язував проблеми на тлі цілого континенту, а то й світу, в чому допомогли йому студії в Німеччині й тут за океаном. З Німеччиною і взагалі Европою і її наукою втримував тісний зв'язок й чимало своїх праць поміщував у німецьких, австрійських й фанцузьких журналах і видавництвах.

Його науково-дослідча праця була дуже інтенсивна. Не вспівши побачити свою статтю чи книжку в друку, готував нову. Тільки поверховний перелік його публікацій обіймає біля 15 книжок і більших есеїв, 26 статтей у близько двадцяти журналах, 33 доповідей на крайових і міжнародних конференціях, 69 рецензій на чужі публікації.

З книжкових видань слід згадати: „Історичний шлях Росії до большевизму (Лондон, 1958). „Україна в міжнародній політиці, 1917-1953". (Мюнхен, 1957). Польща і її національні меншини, 1919-1939" (Ню Йорк, 1961). „Міжнародні справи Польщі, 1919-1960" (Блумінгтон, 1964). „Совєтська історіографія й нова національностева політика" (Ню Йорк, 1976). „Білорусь: модернізація, людські права, націоналізм" (Літлетон 1977) й інші.

Великою популярністю втішаються й ще довго будуть втішатися Горакові бібліографічні довідники й підручники, без яких трудно дослідникам й викладачам східньоевропейських предметів обійтися. Три такі довідники вийшли друком в його останніх дуже плодовитих роках. Тут з признанням треба відмітити статті покійного професора про наукові публікації НТШ, зокрема про „Вклад НТШ в українську історіографію", „Ролю НТШ у формуванні національної ідентичности та інші.

Свої статті й рецензії поміщував у передових історичних журналах в Америці, Канаді й Европі, чим не лише збагачував нашу науку, але й збільшував знання українських питань і проблем. До нього зверталися

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бризгун-Соколик

Скрипаль А. І. Лисий у Торонто

У Торонто, в концертовій залі Рой Томсон Голл виступив із концертом світової слави скрипаль Єгуді Менугін. Відтак вперше у Канаді грала камерна оркестра „Камерата Лисий Ґштаад". Основником і директором оркестри є Альберто-Іван Лисий.

Єгуді Менугін — скрипаль-філантроп, основник славних музичних фестивалів у Віндсорі, бас в Англії та у Ґштааді у Швайцарії. Педагог, основник музичних шкіл для струнних інструментів у Великобританії та в Ґштаад у Швайцарії.

Альберто-Іван Лисий народився у 1935 році в Буенос-Айресі в Арґентині. Його батьки походять з околиць Косова. А. І. Лисий пам'ятає, як його дідуньо ставив перший раз в Арґентині „Наталку Полтавку". Його батько був дириґентом хору. Музичне довкілля мало вплив на дітей. Брат А. Лисого — сьогодні грає на віолі в мюнхенській оркестрі. Сімадцятьлітній Альберто, здобувши багато нагород в Арґентині, поїхав на студії до Европи. В 1955 році він був першим скрипалем Південної Америки, що виграв „Конкурс Королеви Елисавети" в Брюселі. Єгуді Менугін, який був одним із суддів конкурсу, захопився грою молодого скрипаля та запросив його вчити в Менугін школі в Англії, і одночасно А.І. Лисий став його студентом, а відтак виступив з оркестрами світу в Ню Йорку, Вашінґтоні, Амстердамі, Римі, та одночасно дириґував різними камерними оркестрами. Виступав теж у камерних концертах з такими як Пабльо Казаліс, Єгуді Менугін, Мстислав Ростроповіч, Надія Булянже та інші.

Коли Менугін заснував в 1977 році Міжнародну Академію ім. Менугіна в Ґштаад, А. І. Лисий став директором академії. Тут він відразу заснував камерну оркестру „Камерата Лисий Ґштаад", якою дириґує, і в якій грає. Члени оркестри — це визначні солісти світу з Европи, Японії, Китаю, Австралії, тепер студенти академії. Їх називають Міжнародні солісти Камерати Лисий Ґштаад.

Оркестра Камерата Лисий Ґштаад уже має світову славу, її якість найліпших солістів у ансамблі, є безконкуренційна. Вони недавно концертували в Південній Америці, і оце перший раз приїхали на турне по східній Канаді.

Менугін — це вже старший чоловік і він вже не дає самостійних концертів. Він і тепер виступив лише кілька разів як соліст з оркестрою та як її дириґент. Решту відповідальности передав А. Лисому. В кожному місті, після концерту, наступного дня відбувалася „мастеркляса" для скрипалів, якою трохи проводив Менугін, а більшістю Лисий.

Програма концерту почалася „Скрипковим концертом а-моль" Баха. Знаменита оркестра і соліст Єгуді Менугін. Публіка, не дочекавшися кінця твору, спонтанно нагородила виконавців оплесками вже по першій частині... Свіжість, темперамент, прецизність та одність ансамблю були надзвичайні!

„Дівертіменто" Гайдна виконала оркестра під проводом Лисого легко і чарівно. Для тури по Канаді Менугін замовив новий твір канадського композитора Андре Прево: „Кантату для струнних інструментів". Твір цікавий тим, що має новий підхід: вокальне трактування струнних інструментів. На жаль, задовгий та багато повторювався і не захопив присутніх. Дириґував Менугін, присутній на залі був сам композитор. Ще одна прем'єра була на концерті. Композитор Швайцарії Франк Мартен написав „Поліптих" — твір базований на Страстях Ісуса Христа. Написаний для скрипки і двох малих струнних оркестр. Мартен присвятив твір Менугінові, Який його і виконував на концерті. Композитор малює переживання людини, яка дивиться на картини Страстей Христа. Тріюмф в'їзду, чи глибокий ліризм та трагізм поодиноких образів-уяв вдало змальований.

Прекрасно була виконана „Молитва" Блоха для віольончелі та струнних інструментів. Член ансамблю Даїра Фіцджералд з Ірляндії показалася знаменитою солісткою.

„Концерт для трьох скрипок" у Д-дур Баха закінчив програму. Солістами були Єгуді Менугін, Альберто-Іван Лисий та китаєць, член ансамблю Гу-Кун. Виконання було чи не найкраще з цілої програми. Присутні повстали та оплескам не було кінця. А.І. Лисий на додаток виконав з оркестрою темпераментні „Варіяції на тему Паганіні" і слухачі вже цілком не хотіли випускати гостей із сцени!.. Ми почули знову уривок концерту Баха.

Концерт надзвичайний. Хоч технічно Менугін уже не такий, як колись, його співучий тон та фразування є насолодою для слухача. Місцева англомовна преса між іншим писала:

...„Оркестра — це 18-членна гордість найвідважніших музиків (брейвест лайонс), які вчаться в Академії Менуґіна в Швайцарії..." — сказав Роберт Еверет Ґрін у „Ґлоуб енд Мейл". А далі:... „Альберто Лисий, провідник оркестри і соліст-партнер Єгуді Менуґіна своїм яскравим кольором тону і мужністю звуку часто прикриває Менуґіна, бо рука Менуґіна із смичком вже не та, що колись. Хоч далі має чудові відтіні осіннього ліризму..."

Радіємо, що ми „відкрили" нашого скрипаля! Його перший виступ у Канаді був дуже успішний.

• • •

Дня, 11-го травня, в понеділок увечері, Мистецька Рада Комітету Українців

(Закінчення на стор. 4)

Клим Яро-Славський

ЗБАРАЖЧИНА

III.

Автор з любов'ю згадує свого батька Івана Осінчука, голошинецького війта, який був провідником не лише свого села, але й цілої східньої частини Новоселеччини. Він був у постійному конфлікті з дідичем і польською владою. У труднощах громадської роботи не раз і не двічі допоміжну руку подавали йому його друзі посли Янко Остапчук й Андрій Шмигельський.

Менше щастя мав за панщини його дід Роман, у якого Іван, можна сказати, вдався. Роман Осінчук (прадід д-ра Романа) не лише, що не корився „ясній пані" Яніцькій, але й інших обороняв перед наругами, за що не міг оминути частих побоїв. Одного разу гайдуки возили його аж до Тернополя, щоб там на ринку на очах юрби покарати його 25-ма буками. Такий то нескорений рід Осінчуків.

Вертаючись до Івана Осінчука під час пацифікації (якої тут і там оминути пощастило тільки одиницями), польські прикордонники водили старого Осінчука на шнурку попереду своїх коней два з половиною дня аж до цілковитого виснаження. Від тортур, що мали наступити після того „парадного маршу" врятувала його інтервенція у високих чиновників.

Між іншим батько Романа любив свого сина за те, що він включався в освітньо-культурну працю села, головним чином як дириґент хору, тим більше, що батько любив спів і сам був не абияким співаком, якого дооколишні священики зчаста запрошували, звичайно на празники, співати „Вірую".

Професор Михайло Осінчук (мистець-маляр), брат Романа, розшукав церковцю на Гуцульщині, навіть знайшов майстра, що мав її розібрати, перевезти і поставити на новозбудованому фундаменті в Голошинцях. Цю церковцю, — каже д-р Роман Осінчук, — ми умовилися купити й поставити як тривалу пам'ятку нашому батькові. На жаль, вибух Другої світової війни перешкодив здійснити великий проєкт Михайла та Романа Осінчуків.

У другій статті п. н. „Перші селянські сівачі національного відродження" Р. Осінчук згадує про вплив на формування селянських діячів о. Степана Качали, члена основника „Просвіти" та співзасновника Наукового Товариства ім. Шевченка. В статті згадується турботи в зв'язку з поширеним у роках Першої світової війни москвофільством в деяких селах Збаражчини. Згадується ряд важливіших подій, наприклад, здвиг усієї Новоселеччини, що відбувся в Шилах під пам'ятником Тарасові Шевченкові після вибуху революції 1917 року, що на ньому промовляв Дмитро Дорошенко. Завершуючи статтю згадано тих діячів із 20-ти сіл, прізвища яких збереглися у пам'яті автора названої статті.

Про село Гори Стрийовецькі написав статтю, не закриваючи неґативів, Михайло Данилевич п. з. „Жорстока розправа над невинним населенням". Саме про цю жорстокість слід переповісти за автором. „... 7 березня 1944 року (на третій день по зайнятті села радянськими військами) радянські військовики зігнали кілька десятків чоловіків на сільський майдан. Після перевірки, поляків звільнили, а українців погнали в напрямі киданецького лісу. Перед наближенням до лісу дали команду „бігом у ліс!". У цю хвилину посипалися кулі із скорострілів і невинні люди впали жертвами більшовицьких садистів". Подано також два неповні списки невинних жертв.

„Такий масовий терор, — кінчить автор свою статтю, — принесли радянські 'визволителі' в Гори Стрийовецькі, розстрілюючи невинних людей і поповнюючи звірства над українським населенням на українській землі."

Про Гущанки з хистом розповів Кость Мазуренко. Варта зазначити, що в цьому селі була школа з українською мовою, — під оцим поглядом єдина в цілому Збаразькому повіті. Велика заслуга в цьому автора статті, який був директором і вчителем цієї школи.

З черги треба подати розповідь Луцька Савчука як його катовано, тоді 63-річного, в часі пацифікації, та з уваги на макабричність розповіді, скажемо тільки, що скатований мусів піддатися операції, бо прикинулась ґанґрена, та не зважаючи на те, що його рани ще не загоїлися, йшов до виборчої скриньки на двох милицях, щоб віддати свій голос на одну з двох українських лист. Перед тим він кинув у селі клич, „щоб усі йшли голосувати на рідні листи". Село пішло за мудрим рішенням Луцька Савчака, у висліді чого польська листа провалилась.

Добромірка, що про це село зладив нарис Степан Небеш, знаменна тим, що мала дуже врожайну землю і що широкі лани гречки й люцерни, багато лип та інших медоносних рослин сприяло пасічництву.

З цього села походили — єпископ Никита Будка, директор української академічної гімназії у Львові Іван Бабій, декілька священиків і вчителів, суддя Степан Небеш, мистець-маляр Петро Обаль і кільканадцять середньошкільних абсольвентів, абсольвенток.

Про село Зарубинці написав Степан Твардовський. У цьому селі народився Іван Горбачевський (1854-1942) учений світової слави, біохемік, гігієніст, епідеміолог. З 1883 року професор, згодом декан, а пізніше ректор Карлового університету в Празі, він же й академік. Крім багатьох винаходів склав чотиритомний підручник хемії і фізіологічної хемії. У 1917 році став першим міністром здоров'я Австрії. Із села Зарубинців вийшов о. Григорій Грушка (1860-1913), перший редактор „Свободи", відомий піонерський діяч у ЗСА, заслужений для УНСоюзу.

(Продовження буде)

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ 200-РІЧЧЯ КОНСТИТУЦІЇ ЗСА

Достойна Українська Громадо!

В 1987 році З'єднані Стейти Америки відзначатимуть 200-річчя своєї Конституції. З цього приводу українська зорганізована громада об'єднано покликала до життя Український Громадський Комітет 200-річчя Конституції ЗСА для плянування, підготування і переведення відповідної укранської програми тих святкувань. Громадський комітет плянує відбути ряд імпрез. Крім імпрез заплянованих з власної ініціятиви, в програму візначувань включено Український Фестиваль „Гомін України" організований українською громадою Метрополітальної Філядельфії, Український Фестиваль Студійного Осередка Української Культури при Менор Джуніор коледжі і семінар „Конституції ЗСА і СССР — порівняння і висновки" Українського Освітньо-Культурного Центру в Філядельфії.

В програмі імпрез організованих комітетом є українська участь в Американському Дні Конституції, виставки українського образотворчого і народного мистецтв і Український День для відзначення 200-річчя Конституції ЗСА і 1000-ліття Християнства в Україні.

Найголовнішою імпрезою відзначувань буде Український День у Філядельфії, що проходитиме під знаком 1000-ліття Християнства в Україні. Програма цього дня складатиметься з маніфестаційного походу, відповідної програми при Дзвоні Свободи і концерту в міському павільйоні на Площі Незалежности в Філядельфії. Детальну програму всіх трьох частин Українського Дня комітет опублікує вкоротці. Вона буде на рівні гідному великої української громади. Очевидно, згадані пляни можна буде здійснити тільки тоді, коли ми всі доложимо всіх зусиль для їх здійснення. Для переведення в життя вгорі наведених заплянованих імпрез є необхідні фінансові засоби. Тому звертаємося до вас, вельмишановні громадяни, з гарячим проханням підтримати вашими щедрими пожертвами працю громадського комітету. Без відповідних фондів не буде можливости згадані пляни зреалізувати. Будьте вирозумілими і щедрими, коли до вас звернуться збірщики зі збірковими листами.

Збіркова акція переводиться через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), який відкрив для нашого комітету спеціяльне банкове конто. Просимо, однак, не чекати на збірщиків, а вислати свої датки на адресу ЗУАДК (United Ukrainian American Relief Committee, 1319 West Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141), виписуючи чеки на Ukrainian American Committee „We the People 200", або скласти свою пожертву на конто ч. 7521 в Українській Щадниці, при 391 Вест Ліндлі авеню, або 8100 Рузвелт булевард в Філядельфії.

В нас коли на українську громаду у вільному світі, а зокрема в ЗСА, ведеться очорнювальна акція на добре українське ім'я, наша участь назовні у всеамериканських святкуваннях є вийнятково дуже побажана, а то й конечна, з української національної рації бачення. Отже, підтримуймо всі заходи Українського Громадського Комітету 200-річчя Конституції ЗСА об'єднано. Виступаємо назовні, тому виступім якнайкраще, а це можна буде осягнути тільки при вашій щедрій фінансовій підтримці, за що вам згори щиро дякуємо.

За Екзекутиву Комітету:
інж. Методій Борецький, голова,
д-р **Богдан Романенчук**, заступник голови,
інж. Михайло Нич, заступник голови,
Роман Беднарський, секретар

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ І ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

Подбаймо за те, щоб наша історія не стала „Тінню забутих предків"!

Український Дослідний і Документаційний Центр створено для того, щоб збирати архіви і документи про українців XX століття. На превеликий жаль, нам ще бракує матеріялів про українців у Першу і Другу світові війни, про голод в Україні в 1932-33 роках, про діяльність дисидентів після 1960 року, а також матеріялів до історії українського національно-визвольного руху і до історії українських організацій та інституцій в діяспорі.

Час летить і ми скоро приближаємося до XXI століття. Наше спільне завдання: дбати про те, щоб наша історія була належно задокументована. Для цього ми потребуємо тісно співпрацювати з українськими організаціями і поодинокими особами, а також потребуємо фонди для підтримки діяльности наших документаційних центрів. За ваші пожертви, які є звільнені від податку, ми будемо вдячні.

Цим разом Український Дослідний і Документаційний Центр сердечно дякує організаціям і окремим особам, які, зрозумівши важливість праці, яку ми виконуємо, уже склали нам пожертви. Жертводавці на сьогодні є:

2000.00 дол. — Перша Федеральна Кредитова Кооператива в Чикаґо — Д. Багрій, секретар;
по 1000.00 дол. — Головний Комітет Підгаєчан, Юрій Коломиєць;
по 500.00 дол. — Петро Буняк, Ігор і Люба Декайло, Український Народний Союз;
400.00 дол. — М. Жовнірович і Р. Чолган в пам'ять Івана Жовніровича;
300.00 дол. — Роман і Зірка Воронка;
250.00 дол. — Український Братський Союз;
по 200.00 дол. — Ф. і Л. Місьонґ, Володимир Котенко;
150.00 дол. — Люба і Дмитро Федорко;
по 100.00 дол. — Микола Мороз, Ярослав Савка, Архимандрит Анастасій, Ярослав і Марія Базюк, Анастасія Вокер, І. Конопада, Р. Дигдало, С. Олійник;
по 90.00 дол. — Вербовський, М. Перехрест;
по 50.00 дол. — Воловодюк, Лукіянович, В. Петруша, І. Савка, І. Косир, І. Демиденко, В. Петрушин, Я. і О. Марущак, Іван Батц, Орест і Антоніна Колтонюк, Союз Українок (Відділ 86);
по 45.00 дол. — Л. Артемишин, Б. Судбальський, М. Даниш, І. Головінський;
40.00 дол. — М. Піказ;
по 25.00 дол. — О. Пал., З. Василькевич, Б. Жура, Л. Гевко, Ф. Федоренко, Й. Постоловський, д-р Стецьків, Я. і Б. Бігун, Петро і Марійка Бучинський, Фундація Рідної Школи (Нюарк);
по 22.50 дол. — М. Базилюк, д-р Куєдич;
по 20.00 дол. — Зіновій Квіт, Петро Семеґен;
по 18.00 дол. — д-р Кушнір, В. Мерещак;
по 15.00 дол. — Валеріян Федорчук, Е. Берць, М. Луценко;
12.50 дол. — С. Скрибайло;
по 10.00 дол. — Ф. Гайовий, Р. Микита, В. Різванюк, К. Степовий;
6.00 дол. — Ю. Навроцький.

Очікуємо і від Вас, шановний Читачу, посилену пожертву

Наш телефон: (212) 288-2917

Наша адреса:
Ukrainian Research and Documentation Center
Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021

Губернатор...

(Закінчення зі стор. 1)

американськими українцями, включно з Борисом Ґудзяком, студентом Гарвардського університету, який був у Польщі із нею під час подорожі туди кардинала Лова, і Танею та Андрієм Витвицькими, які влаштували у себе вдома вечір з Кітті Дукакіс та членами жидівської та української громад Бостону.

Голова сенату В. Болджер виявив докладне знання голоду, вказуючи, що у випадку голоду в Україні, як і у випадку картопляного голоду в Ірляндії, який дався в знаки його власним предкам, „слово голод дещо невластиве, бо піддає воно думку про нестачу харчів. Жорстоким фактом є те, що в Україні у 30-их роках і в Ірляндії в 40-их роках XIX століття не було нестачі харчів. У найгірші роки кожного з цих голодів в обох країнах мав місце експорт нетто різних харчових продуктів". В Болджер, ствердив: „50 відсотків всіх політичних в'язнів у ҐУЛаґах Совєтського Союзу є українцями. Це понура статистика, яка вказує на нездоланий дух українського народу... Як Українська Православна Церква, так і Українська Католицька Церква позбавлені свободи релігії... Разом із релігійними переслідуваннями ідуть переслідування культурні".

Голова палати Дж. Кеверіян сказав до зібраних: „Вітаю ваші рішучі зусилля для запевнення пам'яті про жахливі жорстокості, вчинені проти українців. Маєте в цьому успіхи. Не мушу підкреслювати ваги першої повної наукової розвідки про голод, видання „Жнив смутку" Роберта Конквеста чи створення комісії ЗСА для дослідження голоду, чи успіху української громади у висвітленні нагородженого фільму „Жнива розпачу" у публічній телевізії: Закликаю вас продовжувати ваші зусилля".

У своїй головній промові д-р Ф. Сисин розглядав важливість відзначування пам'яті голоду: як спільне переживання смутку, розуміння значення голоду та важливість інформування публіки. Він підкреслив, що хоч треба розуміти голод як унікальне явище, не слід його ніколи вивчати в ізоляції. Не можна зрозуміти голоду без зрозуміння знищення українських Церков та інтеліґенції, зрозуміння московщення України. Якби було зрозуміння створеного совєтами голоду, тоді, може альянти не погодилися б були на примусову репатріяцію сотень тисяч втікачів.

Він сказав: „Якби світ звертав був увагу на те, що совєтський уряд робив у роках 1932-33, чи не краще зрозумів би він природу тоталітаризму? Чи не швидше повірив би у те, що нацистський режим вирішив знести зі світу цілі народи жидів, циганів та змести східньоевропейські народи до ролі рабів?"

На закінчення д-р Сисин прочитав листа від камбоджійської громади, в якому сказано: „Відчуваємо з вами велике споріднення, бо мільйони камбоджійців також загинули за народовбивчого режиму Поль Пота між 1975 і 1979 роками. Передусім наша спорідненість полягає в нашій людськості та у правді про те, що людське страждання таке саме в кожній країні, для кожного племени, в кожній культурі".

Майстер церемонії на цій урочистості, Йосиф Харина, є головою Українського демократичного комітету Массачусеттсу та членом Президентського фінансового комітету губернатора. Отець Петро Дуляк, парох української католицької церкви Христа Царя, виголосив інвокацію, а о. Микола Невмержицький, парох української православної церкви св. Андрія, сказав заключну молитву. Б. Гудзяк прочитав псалом 38, а хор церкви Христа Царя під керівництвом Олександра Кузьми разом із зібраними закінчив програму співом „Христос воскрес".

Опісля подано закуски у сусідній кімнаті, де влаштовано виставку публікацій про голод. Губернатор з дружиною, голова сенату Болджер та голова палати Кеверіян дістали примірники „Жнив смутку" та „Голоду на совєтській Україні, 1932-33", складеного Оксаною Процик з Гарвардського університету, як подарунки від громади. Аліція Шендюх, яка є головою Товариства Приятелів УНІГУ і яка співпрацювала у справі відзначення пам'яті Великого голоду з бюром губернатора, заявила, що крім людей, згаданих у програмі, працювало також багато інших осіб, включно з Вавою Бачинською, Катериною Лещишин, Мартою Базюк з ФКУ і Танею Витвицькою.

Представники...

(Закінчення зі стор. 1)

конґресу українців Америки.

Представники невтральних організацій ствердили, що вони відбували наради над оформленням нової централі із новим статутом, бо на такі переговори годилися представники УАКРади. Вони заявили, що це були їхні компромісові пропозиції нової спільної централі з назвою Конґрес Українців Америки та із новим статутом, як теж пропозиція скликання надзвичайного конґресу українців Америки, який міг би об'єднати всіх.

Ред. І. Білинський ще раз повторив заклик, щоб УАКРада і невтральні приєдналися до УККА. На це представники УАКРади відповіли, що вони є вповні за об'єднанням, але не за приєднанням до УККА, та що таке об'єднання можна осягнути тільки шляхом надзвичайного конґресу українців Америки.

Представники УАКРади запропонували створення для скликання надзвичайного конґресу підготовчої комісії, складеної з представників УККА, УАКРади та невтральних.

У відповідь на це представники УККА ще раз заявили, що таких пропозицій не можуть вони тепер прийняти, бо їх може розглянути тільки черговий надзвичайний конґрес УККА, який відбудеться у вересні 1988 року.

Представники УККА також відкинули пропозицію невтральних організацій і представників УАКРади (І. Рожанковська, Р. Гуглевич, і Є. Стахів), щоб створити контактний комітет для тимчасової спільної репрезентації українців Америки перед зовнішнім світом.

Зустріч закінчено висловами надії, що чергову зустріч представників УККА, УАКРади, та невтральних організацій для обговорення спільної об'єднаної централі українців Америки можуть скликати Владика Василь Лостен та д-р Степан Ворох, коли назріють думки довкола справи об'єднання і зайде потреба на таку зустріч.

АМБАСАДОРИ З БАГАТЬОХ арабських країн запротестували проти позиції сенатора Роберта Дола, лідера республіканської меншости в Сенаті, щоб Адміністрація президента Роналда Реґена наказала закрити два бюра Палестинської Визвольної Організації на території ЗСА, які, мовляв, причиняються тільки до поглиблення непорозумінь в американській спільноті. Араби обвинуватили Дола, республіканця з Кензасу, що він міжнародні справи замішав до своєї президентської кампанії, шукаючи собі таким способом підтримки у великої жидівської групи. Не треба виключати, кажуть політичні спостерігачі, що до цієї справи вмішається державний секретар Джордж Шулц, який вважає, що дипломати не мали права вміщуватись до конституційних проблем ЗСА.

КОРЕСПОНДНЕТИ З МОСКВИ повідомили, що член Політбюра і заступник голови Ради Міністрів СССР, близький приятель колишнього кремлівського лідера Леоніда Брежнєва, Гайдар Алієв, поважно хворий, і перебуває у шпиталі на лікуванні. В Москві ходять чутки, що навіть у випадку виздоровлення, його зв'язки з теперішнім генеральним секретарем Міхаїлом Ґорбачовим порвалися і його напевно „вичистять" з Політбюра і ЦК КПСС на чергових пленарних нарадах.

Пам'яті...

(Закінчення зі ст. 2)

редактори енциклопедичних видань про Східню Европу напр., „Остевропа Гандбух" для написання окремих розділів і загальної консультації. Чимало заслуги для познайомлення світу з Україною мають його численні статті в „Українському Квартальнику".

проф. С. Горак

Бувши останніх десять літ заступником голови НТШ в ЗСА й керівником відділу зовнішніх зв'язків, проф. Горак вклав багато роботи для участи НТШ в численних крайових і міжнародних наукових конференціях, зокрема в майже щорічних конференціях найбільшої й найповажнішої славістичної організації Американської Асоціяції для підвищення слов'янських студій (АААСС), в яких, звичайно, бере участь понад 2,000 науковців з Америки й чужих країн. Св. п Горак розпочав старання про участь НТШ у цьогорічній осінній конференції, підготовляючи окрему сесію присвячену Тисячоліттю християнства в Україні, але на великий жаль, вже в ній не візьме участи.

Особливою, можна сказати історичною, заслугою проф. Горака була участь НТШ у двох світових конференціях істориків, які відбуваються щоп'ять років. У першій конференції, що відбувалася в Канаді 1975 року, українська наука не взяла участи, але натомість в — другій, що відбулася 1980 році в Гарміш-Партенкірхен у Німеччині НТШ взяло участь зі своєю окремою сесією, а й у третій, яка відбулася 1985 у Вашінгтоні, НТШ мало також свій окремий панель й виставку своїх видань. В цій світовій конференції взяло участь біля 3,000 науковців дослівно з цілого світу, крім Совєтського Союзу. НТШ було щасливе, що могло заманіфестувати своє існування, не зважаючи на насильну ліквідацію нашого Товариства у Львові.

Щоб поширити свій „плящарм" для української інформації св. п. Горак заклав 1972 року окрему Асоціяцію для студій національностей СССР і Східньої Европи і став видавати журнал „Нешенелітіс Пейперс". Став головою асоціяції й редактором журналу й віддав обидва пости 1984 року в молодші руки, заклавши під ними тверді основи на протязі своєї 12-річної праці. На пості редактора заступив його проф. Орест Субтельний. НТШ від низки літ включилося у працю Асоціяції і її журналу, якого стало співвидавцем, що дає НТШ і українській науці змогу закріпити свою позицію серед багатого американського й позаамериканського світу науки. За договором у кожному числі поміщується статті, які відносяться до української науки і рецензії на нові видання НТШ. Журнал широко відкрив для світу шлях українознавчий, у чому велика заслуга проф. Горака. Журнал находить до приблизно 300 наукових бібліотек, включаючи країни поза совєтською заслоною.

Схиляємо голову перед пам'яттю Покійного, стверджуючи його непроминальні заслуги для української громади й науки.

ЗА МИНУЛІ ТРИ ТИЖНІ відколи новий еміґраційний закон став дійсністю, значно менше число нелеґальних імміґрантів зголосилося за аплікаціями на прийняття громадянства, як цього сподівалися офіційні чинники. Урядовці Служби іміґрації і натуралізації подають різні причини цього явища, почавши від початкових урядових недотягнень до застращуючого недовір'я.

ПОГІРШЕННЯ У ВІДНОСИНАХ між Китайською Народньою Республікою й Індією у справі прикордонної полоси в Тибеті поглиблюється. Пресові агентства і кореспонденти інформують про значне збільшення війська і зброї по обидвох сторонах кордону і, як повідомляє агентство Ройтерса, зудар між цими двома потугами може розпочатися кожного дня, бо, наприклад, Китай накопичив таку масу різнородної зброї, зокрема ракет, у трудний до пересування терен, що без поважної причини він того не робив би. Також Індія підтягнула до кордону дві дивізії війська і велику кількість зброї. Цікаво при тому відмітити, кажуть політичні спостерігачі, що обидві країни категорично заперечують існування конфлікту і підготову до війни між ними.

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

Володимири з Ґардецьких ЦЕНКО

відбудуться слідуючі

СЛУЖБИ БОЖІ

11-го червня 1987 р.

церква Христа Царя у Філядельфії, Па.;
св. Софія в Римі;
Успенія Пресв. Богородиці в Люрді;
св. Йосафата в Прудентополісі;
в Канґері, Австралія.

Для вшанування Її пам'яті складаємо слідуючі жертви по 1.000 дол.:

1) Бібліографічний Конкурс при Гарварді (6-та вплата);
2) Енциклопедія Українознавства (2-га вплата);
3) Будова пам'ятника Шевченкові в Прудентополісі

Просимо в цей день помолитись враз з нами за Її праведну душу.

Муж — МИКОЛА враз з родиною

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у Вічність 31-го травня 1987 р. на 80-му році життя

наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

ОМЕЛЯН ҐАВДЯК

нар. 8-го червня 1907 р. в Дрогобичі, Зах. Україна.

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 3-го червня 1987 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Hines-Rinaldi Funeral Home, 11800 New Hampshire Avenue, Silver Spring, Md.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 4-го червня 1987 р. о год. 8:30 ранку в каплиці похоронного заведення, а відтак о год. 3-ій по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного на С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишені:
дружина — АННА
син — ІГОР з дружиною НАТАЛКОЮ
внуки — ЮРІЙ, АДРІЯН, ЛІДА І РАЇСА
сестра — СТЕФАНІЯ КУЗЬ
Близька і дальша Родина в Америці, Канаді і Україні

Родина просить замість квітів на могилу складати пожертви на Будівельний Фонд Помісної Української Католицької Церкви св. Тройці, Silver Spring, Md., P.O. Box 4214, Silver Spring, Md. 20904

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 2-го червня 1987 р. в Гаррісбурґу, Па., заосмотрений Найсвятішими Тайнами по важкій недузі відійшов у Вічність на 91-му році трудолюбивого життя

наш Найдорожчий

БАТЬКО, БРАТ, ДІДО, СТРИЙКО І ВУЙКО

бл. п.

ВАСИЛЬ МИКИТА

нар. в Пикуличах біля Перемишля, учасник Визвольних Змагань.

ПАРАСТАС відправиться в четвер, 4-го червня 1987 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Neill Funeral Home, Inc., 3501 Derry Street, Harrisburg, Pa.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 5-го червня 1987 р. о год. 9-ій ранку, з цього ж заведення до церкви St. Ann's Bizantine Catholic Church, 54008 Locust Lane, Harrisburg, Pa., а відтак на український католицький цвинтар Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:
син — ЛЮБКО з дружиною МАРІЄЮ
брати —
СТЕФАН з дружиною НУСЕЮ
крилош. о. АНДРІЙ зі Сан Дієго
сестри —
АННА з родиною в Україні
МАРІЯ з родиною в Україні
внуки —
ЛІЛІ з чоловіком РОБЕРТОМ ТЕРШАК
ТАНЯ з чоловіком ТОМОМ ДІКЛ
ТАРАС І ЛЯРИСА
сестрінок —
ЯРОСЛАВ КАЧМАР з родиною
РОМАН з родиною в Україні
сестрінниця — ГАЛЯ з родиною в Україні
братаниця — ГАЛЯ з чоловіком ІВАНОМ МОРЕНКО з родиною
братанок — ЗЕНКО
та ближча і дальша Родина в ЗСА та Україні

Замість квітів проситься про жертви на Гарвардський Проект 1000-ліття Хрищення України, або інші добродійні цілі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величної події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситься виставляти на: UUARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та висилати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue., Philadelphia, Pa. 19141.

— Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі ....

Посвідку проситься виставити на ....
(по-англійськи)

та переслати на адресу
(по-англійськи) ....

Дата ....
Підпис ....

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Жертвенність — ознака громадської зрілости

Філядельфія, Па. (О.Т.) — В останньому часі з різних причин Екзекутива ЗУАДК була перевантажена працею і тому не мала змоги своєчасно інформувати жертводавців про свою харитативну діяльність. Не зважаючи на це, українська патріотична спільнота постійно присилала свої пожертви на потребуючих українців у широкому світі та на рідних землях. За це Екзекутива висловлює їй щире признання та гарячу подяку.

З кінцем березня ц.р. вплинули ще додаткові пожертви „На коляду для ЗУАДК": по 100 дол. — Іван Демчишин, Кентон, Огайо; Т-во Українських Інженерів, відділ у Філядельфії, Па.

„На писанку для ЗУАДК": 1,000 дол. — Марта і Михайло Віхорики, Дітройт, Мишіґен (за шість років вони прислали 5,500 дол. на потребуючих); 250 дол. — Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч", Ню Йорк, Н. Й.; 200 дол. — Оксана Поритко, Філядельфія, Па.; по 100 дол. — д-р Я. і Р. Зайчуки, Потомак, Мд.; Олег Кудрик, Блюмінґтон, Індіяна; д-р Павло Джуль, Ґросс Пойнт Шорс, Миш.; Ярослав Качанівський, Філядельфія, Па.; Остап Ґац, Ґлендейл, Каліф.; Богдан Леочко, Маттювс, П. К.; Олекса Біланюк, Вілінґфорд, Па.; Степан Боднарчук, Ветерсфілд, Конн.; д-р Андрій Мацюрак, Емвуд, Ілл.; Степан Поперечний, Балтимор, М. Д.

На Земельний фонд: 500 дол. — Евдокія Ступарек, Лорейн, Огайо; 250 дол. — Іван Антоняк, Лейк Джордж, Н. Й.; по 200 дол. — Емілія Михайлевська, Філядельфія, Па.; Олекса Дземюк, Чикаго, Ілл.; по 100 дол. — Наталія Погорецька, Йонкерс, Н. Й.; Модест Клівак, Клифтон, Н. Дж.; Орест Городиський, Чикаго, Ілл., в пам'ять дружини Данути; Адріян Горницький, Філядельфія, Па.

На загальні цілі: 300 дол. — українська церква адвентистів, Н. Н.; 200 дол. — Микола Залойний, Ст. Пітерсбурґ, Фльорида.

• • •

Рада Директорів на своєму засіданні 15-го травня ц.р., у зв'язку з відновленням реєстрації ЗУАДК як державної добровольчої організації, а водночас і зі збільшенням обов'язків, доручила основувати більше відділів і підшукувати відповідних людей на мужів довір'я, щоб скріпити фінансово нашу допомогову установу. Представником східнього побережжя коло Ню Йорку став мґр І. Кобаса, член Ради Директорів.

• • •

Допомоговий Комітет Земельного Фонду ЗУАДК знову пожвавлює свою діяльність в Бразилії. Екзекутива заохочує до посиленої жертвенности на цей фонд.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Мангатан Кікерс 2:2

У неділю, 17-го травня ц. р., І-ша дружина УСК відбула свої останні змагання сезону за чемпіонат ІІ-ої дивізії Космополітальної Ліги, які закінчила ремісовим вислідом 2:2. В 5-ій хвилині наша дружина вела 1:0, що його здобув Гуго з подачі Коваленка. Ще перед перервою суперники вирівняли 1:1 і перед закінченням половини здобули ведення 2:1. В другій половині наші футболісти в більшості володіли м'ячем, однак не зуміли використати свої можливості до здобуття ґолів. Остаточно в кінцевій фазі зустрічі, Алвес гарним ґолем вирівняв вислід 2:2. В кінцевому показнику табелі ігор ІІ-ої дивізії наша дружина залишилася на середньому місці.

УСК віцечемпіоном турніру Квінс Юнайтед

В суботу і неділю, 23-24-го травня ц. р. І-ша дружина УСК взяла участь в річному традиційному турнірі Квінс Юнайтед, в якому в цьому році крім нашої дружини змагалися дві дружини: Квінс Юнайтед, „Айнтрахт" СК Н. Й., СК Фінікс, Арізона і Сербський СК Чикаго. Згідно з розкладом наша дружина відбула дві гри в суботу, в яких перемогла „Айнтрах" вислідом 2:1. Переможні ґолі для УСК здобули Гупало і Турко.

У другій грі з Чикаґськими сербами наші футболісти ремісували 2:2. Обидва ґолі для нашої дружини стрілив Роман Гупало.

В неділю УСК переміг СК Фінікс, Арізона, вислідом 3:1 і цим самим ввійшов до фіналу. Переможні ґолі для УСК здобули Салін, Раміро і Роман Гупало.

У фіналі наші футболісти знову зустріли Сербський СК, Чикаґо. Після завзятих змагань у нормальному часі вислід зустрічі залишився ремісовим 0:0. Згідно з правилом турніру суддя зарядив серію карних стрілів, в яких кращими стрільцями виявилися серби, які здобули вислід 3:1 і таким чином осягнули титул чемпіона турніру. УСК вийшов віцечемпіоном. Склад УСК: Сосер, Франко, Да Сілва, Новак, Алвес, Чарний, Бетіньйо, Коваленко, Енді, Гупало, Жусел, Турко, Сарасіньо. Провідник Стефан Коваленко.

С. К

УСВТ „Ч. Січ" — Дж. А. Кікерс 2:1

В 16-ій рунді розгривок за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Ліги „Ч. Січ" здобула дуже важливу пермогу якою гідно зреванжувалася цьому німецькому клюбові за попередню поразку, єдину в цьому сезоні. Звітова зустріч відбулася в п'ятницю вечором, 22-го травня ц. р. В цій принциповій зустрічі обидві дружини виявили усі свої вмілості і завзятість, що врешті перейшла межі правил гри і суддя, який, до речі, своїми помилковими рішеннями у великій мірі спричинився до тієї гостроти, був змушений вдаватися до жовтих і двократно червоних карток, попереджень і усунень з гри кількох змагунів з обидвох дружин.

Конто ґолів відкрили гості в 12-ій хвилині з карного стрілу, після того як м'яч із стрілу змагуна гостей з явної позиції „оф сайду" відбив рукою оборонець „Ч. Січі". В 20-ій хвилині напад господарів провів чергову акцію в напрямі воріт „Кікерс", яку успішно завершив Фонґ ґолем з подачі Чижовича. В 35-ій хвилині „Січовики" створили критичну ситуацію в підворітті Кікерс, в якій оборонець німців шорстко „скосив" чолового стрільця „Ч. Січ" Андрія Бакуна і суддя призначив карний стріл, з якого Чижович здобув ведення 2:1 і, як пізніше виявилося, переможного ґоля зустрічі. Після серії попереджень в 65-ій хвилині суддя врешті усунув з гри змагуна гостей. В 79-ій хвилині такої ж долі зазнав воротар „Ч. Січі" М. Хамуляк. В кінцевій фазі тієї емоційної гри обидві дружини створили кілька критичних моментів під воротами суперників, одначе вислід залишився незмінним.

УСВТ „Ч. Січ" — „Роверс" СК 2:1

Після одноденного відпочинку після виснажливих змагань з клюбом „Кікерс", в неділю 24-го травня ц. р., „Січовики" відбули ліґову гру 17-ї рунди, цим разом з клюбом „Ріверс". Суперники наших футболістів були намірені вирвати „Січовикам" хоч би одну точку. В останніх тижнях вони здобули кілька важливих перемог. Не зважаючи на ці сподівання „Роверс" і дещо ослаблений склад „Ч. Січі", в якому бракувало головного воротаря Хамуляка і Чижовича, що відсиджували попередження і усунення з гри минулої п'ятниці, наша дружина виявилася твердим горішком для гостей, якого вони не змогли „розкусити". „Січовики" і цим разом в більшості володіли м'ячем, провадили гарні швидкі акції під ворота „Роверс", завдаючи обороні і воротареві гостей багато праці. В 30-ій хвилині з гарної комбінації Павлюса-Брієнзи, Андрій Бакун ефектовним ґолем здобув для „Ч. Січі" ведення 1:0. Образ гри не змінився і після перерви. „Ч. Січ" володіла ініціятивою, одначе в 59-ій хвилині гості провели швидку контратаку, яку закінчили ґолем, вирівнявши рахунок 1:1. В 76-ій хвилині відмітив своє повернення до складу дружини після операції коліна, Андріян Пенцак, який здобув ведення і разом переможного ґоля зустрічі 2:1. Після тієї перемоги „Ч. Січ" зайняла друге місце в показнику табелі ігор, маючи на своєму конті 27:7 точок і 52:18 відношення ґолів. Слад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Т. Науменко, Ромійо, Павлюс Сабрій, Брієнза, Каміка, А. Бакун, Фонґ, д-р В. Бакун, Ансальмо, Пенцак, В. Науменко, Д. Бакун. Провідник Володимир Бакун.

УСО „Тризуб" — „Данубія" СК 1:3

У цих змаганнях, що відбулися 10-го травня ц. р., в складі „Тризуба" бракувало кілька ключових змагунів. Все таки „Тризуб" мав можливості здобути кращий вислід, одначе поза браком чолових футболістів нашій дружині не „везло". В 20-ій хвилині „Тризуб" провадив 1:0, та німці зуміли не тільки вирівняти вислід, але і ведення ще перед перервою. Наші футболісти мали можливість вирівняти, одначе не використали карного стрілу. В другій половині „Данубія" зміцнила дефензиву, граючи на час для вдержання висліду. Ця стратегія німцям вповні вдалася і вони в кінцевій фазі змагань ще зуміли піднести вислід до 3:1, коли здобули свого чергового ґоля з вільного стрілу. Після цих змагань з чолової позиції показника табелі ігор нашу дружину замінив „Інтер", який поза „Тризубом" є кандидатом на чемпіона „Мейджор Дивізії" Пенсильванської Ліґи.

(от)

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

3-5-го липня — УСЦАК-Схід
8-9-го серпня — Подвійні гри
5-7-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
19-20-го вересня — Поширений УНС
26-27-го вересня — Подвійні гри Пласт
10-11-го жовтня — КЛК.

Скрипаль...

(Закінчення зі ст. 2)

Канади в Торонто влаштувала невеличку зустріч торонтонських музиків-українців та української преси з нашим земляком. Зустріч відбулася у Ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації — КУМФ і на неї прибув також найкращий скрипаль Канади і передовий скрипаль світу — Степан Старик! Зустріч двох мистців, які один про одного знали роками, але не мали ніколи нагоди зустрітися, була цікава. С. Старик зі щирістю зауважив, що вони зустрілися, завдяки українській громаді. Альберто Іван Лисий висловив теж бажання співпраці з українською громадою.

Обидва мистці прийняли запрошення Мистецької ради виступити на симфонічному концерті з нагоди святкувань 1000-ліття Християнства України під час Конґресу СКВУ в листопаді 1988 року в Торонто.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА ҐЕРЛОВСЬКА, член УНС Відд. 430-го Т-ва „Дністер" у Філядельфії, Па., померла 4-го травня 1987 року на 78-му році життя. Нар. 4-го грудня 1912 року в Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина, невістку, двох внуків і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

І. Кіґницький, секр.

КАТЕРИНА СТЕЦУРА, член УНС Відд. 102-го ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, померла 23-го травня 1987 року. Залишила у смутку синів Івана, Михайла і д-ра Стефана, невістку Ірину, Ірену і Варвару; внуків Івана, Христину Михайла і Стефана, брата Теодора Байко і сестру Анну Дармохвал. Похорон відбувся 27-го травня 1987 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

СТЕЛЛА АДАМОВИЧ, член УНС Відд. 358-го в Клівленді, Огайо, померла 9-го травня 1987 року на 94-му році життя. Нар. 7-го березня 1893 року в Польщі. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку Павла Адамса. Похорон відбувся 11-го травня 1987 року на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Футей, секр.

ІВАН ВАСКУЛ, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Миш., помер 16-го лютого 1987 року на 96-му році життя. Нар. в селі Березів Вижний, Україна. Членом УНС став 1938 р. Залишив у смутку дружину Анастазію, дочку Розалію Капустій з мужем Мироном, внучок Каролину і Христину, племінників і племінниць. Похорон відбувся 19-го лютого 1987 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Роман Татарський, секр.